

ZAMYŠLENÍ NA 18. NEDĚLI V MEZIDOBÍ: HLAD A NASYCENÍ

"*Nikdo nemůže říci: 'Ježíš je Pán', leč v Duchu Svatém*" (1 Kor 12, 3b).

Prorok Izaiáš (55, 1 - 3): příslib nasycení.

Evangelium (Mt 14, 13 - 21): naplnění příslibu - nasycení zástupů.

Žalm (145, 8 - 9. 15 - 18): důvěra, že Pán neustále dobrotivě nasycuje všechno živé.

Pavel (Řím 8, 35. 37 - 39): ani hlad (kromě mnoha jiných věcí) nás neodloučí od Kristovy lásky.

Asi takovou strukturu - velmi zjednodušeně - vidím v dnešních čteních. Obsahuje jistý paradox: sám Bůh slibuje, že nás bude sytit. Ale zároveň skrze apoštola Pavla říká, abychom se ani případným hladem nedali od něho odloučit.

Tento paradox ve mně vyvolává důvěru, že ať se děje cokoli (jak jsem to nedávno psal: "I když pole nedají pokrm...", cituje proroka Abakuka), Bůh mě neopustí.

Můžeme si říci, že žijeme nyní v dobrých časech - netrpíme hladem a máme střechu nad hlavou. Ostatní dobra, která jsou nad to, ani nepočítám. Ale co kdyby přišel čas, kdy nebude co jíst? "Nic mě neodloučí od Kristovy lásky."

Máme čas hojnosti. Ať nám slouží jako příprava na chvíle, kdy se hojnost pomine.

Ale někdo možná zaprotestoval, že jaká hojnost, když mu chybí to či ono. Skutečně to potřebuješ? Pokud ano, obrať se na své farní společenství a popros o pomoc. Ach, jsem já to ale idealista! Ale víš, že tak to má fungovat? Pokud někdo ve farnosti žije v bídě, všichni ostatní bychom měli udělat vše pro to, aby měl co do úst, střechu nad hlavou a teplo v zimě. Pokud někdo ve farnosti žije v bídě, je to jeden ze znaků nefunkčního společenství. Máme na tom podíl viny...

Ale i já zaprotestoval: Jaká hojnost, když vidím takovou nenasycenosť duší? Dokonce až tak velkou, že mnozí už nemohou, nemají sil (často o tom ani nevědí) zajít v neděli do kostela, možná se už ráno a večer ani nepřežehnají. I na tom mám podíl viny. Není znamením nefunkčního farního společenství, pokud se pro tyto duchovně hladové (témař) nic nedělá? Kdo jim dá chléb pro duši? Je to úkol jen pro kněze? Ne, pokud mám nasycenou duši Božím pokrmem, je mou povinností, z níž se nedá vyvleci, dělit se o tento pokrm.

Co mohu v těchto dnech udělat, aby Pán mými rukama či mým slovem nasystil toho, kdo hladoví na těle nebo na duchu?

